

ST!

İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
ŞEHİR TİYATROLARI

Yazan
**Hansjörg
Schneider**

Yöneten
Hatice Altan

Çeviren
**Cemal Ünlü
Namık Ünlü**

Müzik
Gem Gençler

Sahne Tasarımı
Anıl Işık

Giysi Tasarımı
Deniz Çağrı Bilgili

Işık Tasarımı
Kaan Burmaoğlu

Dans Düzeni
Ercan Erdil

ROBINSON DANS ÖĞRENİYOR

İT!

Kurucu Genel Sanat Yönetmeni Yücel Erten

İzmir Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları adına
İmtiyaz Sahibi Özkan Ataklı

Prömiyer 23 Nisan 2022

Mimar Sinan Mahallesi, 1395 Sokak, No:9/39
Kültürpark 35220, Konak - İzmir

0 (232) 293 40 48

İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı **Tunç Soyer**

Kardeş sözcüklerdir, uygarlık ve sanat.

Uygarlık olmadan sanatın, sanat olmadan da uygarlığın gelişim göstermesi imkansızdır. Hatta birbirinden azade soluk alamazlar, yaşayamazlar.

Ancak uygarlık sanatla, sanat uygarlıkla var olur. Böylece bir toplum medeniyet kapısından içeri kolaylıkla adımını atar.

Sanat, toplumsal yaşamımızda kimi zaman bir kesişme durağı olmuş, kimi zaman doğayı çoğaltarak bereketini yeryüzüne savurmuş, kimi zaman da ortak bir üretim aracına, bir sese, nefese dönüşmüş.

Uygarlık tarihinin en köklü ve en eski sanat dallarından biri olan; gerçek ile kurguyu, geçmiş ile geleceği bütünleyen tiyatro, bize yaşamı her yönüyle daha iyi anlama ve idrak etme fırsatı sunuyor.

Tiyatro bir anlamda hoşgörünün, görünenin ardındaki gerçeğin ve özeleştirelin sahnedeki buluşmasıdır. Bu, sahnede çeşitliliğin bir arada olması anlamını taşır. Sahnenin insanı birleştirici, kaynaştırıcı yanı; sanatçıları, insanı hangi milletten, dilden, dinden olursa olsun yalnızca insan olarak görmeye, sanatseverleri ve seyircileri, dünyanın ve insanlığın değerlerine sahip çıkmaya çağırır.

Bizler, binlerce yıldır sanat ve uygarlığın doğduğu ve geliştiği bir kültür kavşağında yaşıyoruz. İzmir, geçmişiyile onurlandığımız, sanatın ölümsüzlüğün kapısını araladığı bir dünya şehri.

Engin bir kültürel mirasa sahip olmanın gururunu, yetmiş yıldan fazla zamandır özlemini çektiğimiz şehir tiyatrosunun kapısını yeniden açarak taçlandırıyoruz.

İzmir Şehir Tiyatroları'nı yeni ve kalıcı kurumsal kimliğiyle görmenin haklı gururunu ve İzmir'in hak ettiği sanat buluşmasına öncülük etmenin onurunu taşıyoruz.

Böyle etkili bir yolda, başından bu yana İzmir Şehir Tiyatroları'nın kimliğini kazanması için çaba gösteren Danışma Kurulu'muza, Şehir Tiyatrolarımızın Genel Sanat Yönetmenliği'ni üstlenen duayen tiyatro insanı Yücel Erten'e ve İzmir Şehir Tiyatroları bünyesinde yer alan tüm sanatçı dostlarıma, gönülden teşekkür ediyorum.

Perdeler, hiç kapanmasın.
İyi ki tiyatro var!

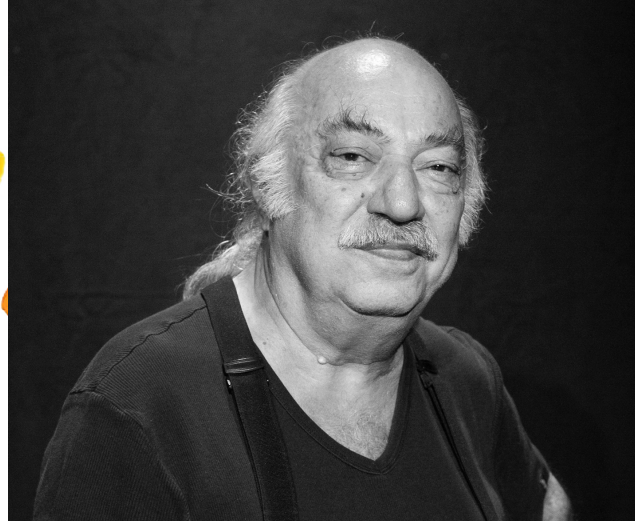
İzmir Şehir Tiyatroları Kurucu Genel Sanat Yönetmeni **Yücel Erten**

Sevgili çocuklar,

Tiyatronuza hoş geldiniz. Neden tiyatruza diyorum? Çünkü İzmir Şehir Tiyatroları bu kentin tiyatrosu. Ve sizler de bu kentin çocuklarısınız. Demek oluyor ki bu tiyatrodaki oyunlar izlemek sizin hakkınız. Bunu unutmayın.

Ben bu tiyatronun kurucu sanat yönetmeniyim. 77 yaşındayım. Şehir Tiyatromuzun dedesi gibi yani. İsterseniz bana mektup yazabilirsiniz. Sözelimi izlediğiniz oyunun en beğendiğiniz yanlarını. Oyunda ya da tiyatrodaki beğenmediğiniz bir şey varsa, onu da yazabilirsiniz. Kızmam, alınmam, darılmam. Olabildiğince ayrıntılı yazın ki, ben de tam olarak anlayıp önlem alayım.

Tabii ki ben de bir zamanlar küçüktüm. İlkokuldayken daha tiyatronun ne olduğunu hiç bilmiyordum. O zamanlar ailemle birlikte bir oyun izlemeye gitmiştik. Oyundan aklımda kalan tek şey, komik bir adamın her işi yapmazdan önce "Ropdöşambırımı giysem mi yakışık alır, giymesem mi?" diye sorması olmuş. Pek hoşuma gittiği için aylarca evin içinde bunu tekrarlamışım. Annem "Oğlum, koş bakkaldan ekmek al" deyince, hemen başlarmışım: "Acaba ropdöşambırımı giysem de mi gitsem, giymesem de mi gitsem?"...

Yıllar sonra ortaokul 3. sınıfta Ankara'ya geldiğimizde, ilk kez bilerek ve isteyerek tiyatroya gittim. Sahnede aynı oyunla, aynı kişiyle karşılaşmayayım mı? Meğer ne olduğunu bilmeden yinelediğim şey, dünyaca ünlü Fransız yazar Molyer'in "Kibarlık Budalası" oyunundan bir sözmüş! Varın siz düşünün bendeki keyfi... Galiba o zaman sevdim tiyatroyu. Ve ömrüm boyunca hep sevmeyi sürdürdüm. Öyle ki okulunda okuyup oyuncu oldum, yönetmen oldum, öğretmen bile oldum.

Elbette tiyatroyu seven herkesin tiyatrocu olması gerekmiyor. Ama seyirci de olsanız, bir kere sevdiniz mi, bir daha kopamıyorsunuz. Çünkü tiyatro, sizlerin oyun oynama sevincinin ve heyecanının bir sanat olarak sürdürülmesi.

7 ay önce açılmış olan Şehir Tiyatromuzun ilk çocuk oyununa hoş geldiniz. Umarım hoşlanırsınız. Düşüncenizi yazmayı unutmayın.

İyi seyirler, sevgiler.

Yönetmen **Hatice Altan**

Sevgili arkadaşlar,

Büyükleri, bu erişkin insanları gayet iyi tanıyoruz değil mi? Hani şu düzenleri, disiplinleri, katı kuralları olan...

Bunlar büyüdükçe bu katı kuralları daha fazla benimsiyorlar galiba. Çünkü bu kez bize de öğretmeye başlıyorlar. Tamam, kabul ediyoruz içlerinde çok gerekli olanlar var, uymazsak sıkıntı çıkacak belli ki. Eh, ne yazık ki seçtikleri yaşam biçimi bu. Doğadan, doğanın özgür alanlarından uzak yaşarsanız, insanın özgürlüğünden de özgünlüğünden de uzak kalırsınız. Özgür olmayanlar da hep birbirlerine benzerler. Uf ne kötü!

Üstelik bu büyükler nereye gitseler bu kurallarını ve onlarla ilgili kaygılarını da beraber götürüyorlar. Uzaya da gitseler,

issız bir adaya da düşseler illa bildiklerini uygulayacaklar. İlla oradakileri de kendilerine benzetecekler. Ya bi durun! Sizden başkaları da yaşıyor bu dünyada değil mi?

Onları anlamak, düşüncelerini önemsemek, yaşam biçimlerine saygı duymak nerede? İlla ki sizin gibi olsun, öyle mi? Yerli yersiz, bildiğiniz her türlü kuralı insanlara dayatın, olmadı baskıyla uygulatın öyle mi? "Yerli" dedim de aklıma geldi: Günün birinde bu bizim erişkinlerden biri ıssız bir adaya düşse, orada bir yerli ile karşılaşa? Oooo şamataya bak! Bizimki öğrendiği, öğreteceği, uygulayacağı bütün kurallarıyla, yasaklarıyla orada. Bakalım işe yarayacak mı bir yerliyi kendine benzetme planı? "Keşke orada olsaydık" dediğinizi duyar gibiyim. Ee, ne duruyoruz, haydi hep beraber oraya gidelim!

Bir şarkı şöyle söylüyor:

*"Belki evrimleşemedim yeteri kadar,
Beni salın bi bin yıl kadar
İçimden geçen bütün bu ışıklar
Size ancak görünür o zaman"*

Şems Efe Özdemir

Bakar mısınız? Siz galiba erişkin, yetişkin insanlarsınız.
Çünkü hep bir programınız var.
Çünkü hep bir düzen, disiplinle kilitlenmiş kurallarınız var.
Ve bunları öğretmeyi de çok seviyorsunuz.
Çünkü tıpkı size benzeyelim istiyorsunuz.
Çünkü başka türlü yaşanabileceğini düşünüyorsunuz.

Biz çocuklara bakın, doğaya bakın,
özgürlüğe bakın.
Özgür olduğumuzda ne kadar da mutluyuz.
Çocukluğumuz bizim cennetimiz.
Cennetimize salın bizi.

Salın bizi!
Şarkının, müziğin, dansın içine,
Dostluğun, kardeşliğin, eşitliğin içine,
Toprağın, kuşların, ormanların içine.
İsterseniz siz de gelin ama
alışkanlıklarınızı bırakarak.
Katı kurallarınızı, düzen kaygınızı
bırakarak. İsterseniz bir adaya gidelim
birlikte, henüz kirlenmemiş bir yere.
Kim kimi dönüştürüyor görelim.

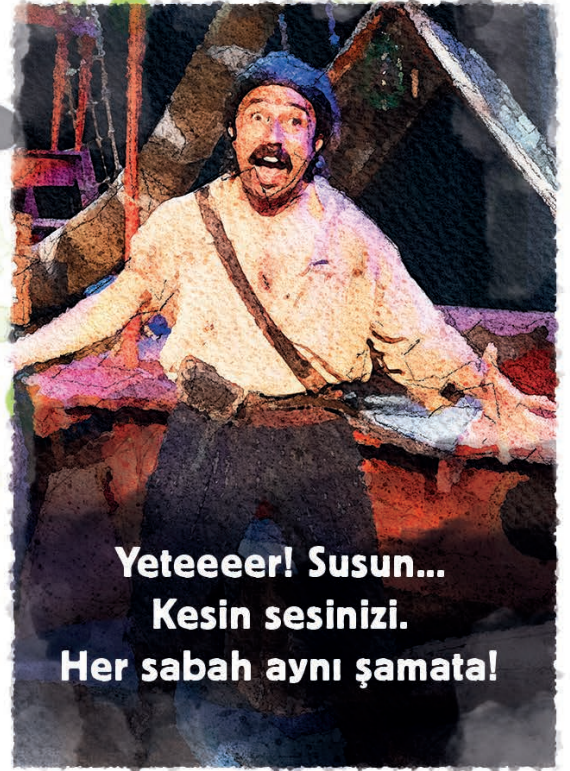
Şarkı yasak
Dans yasak
Müzik yasakmış
bize ne?

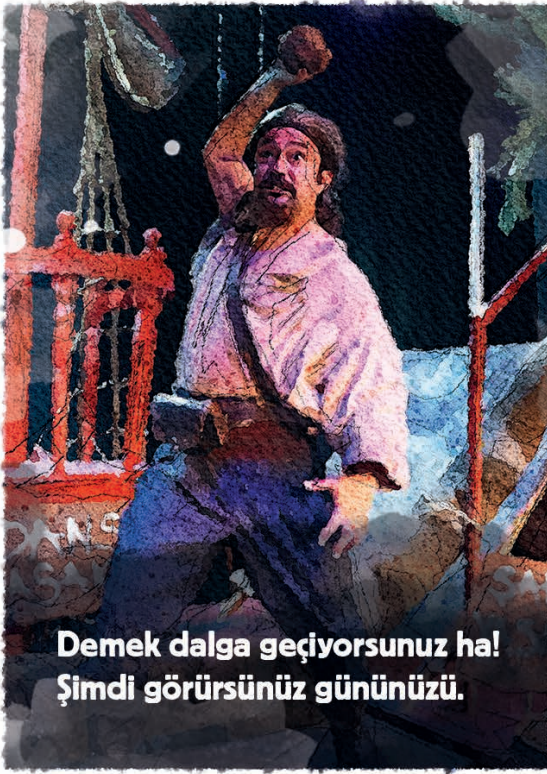
Bunlar
yasaksa eğer
biz de deriz
bu sefer
**Hayır,
hayır!**

**Hayır, hayır,
hayır!**

Yeteeeeer! Susun...
Kesin sesinizi.
Her sabah aynı şamata!

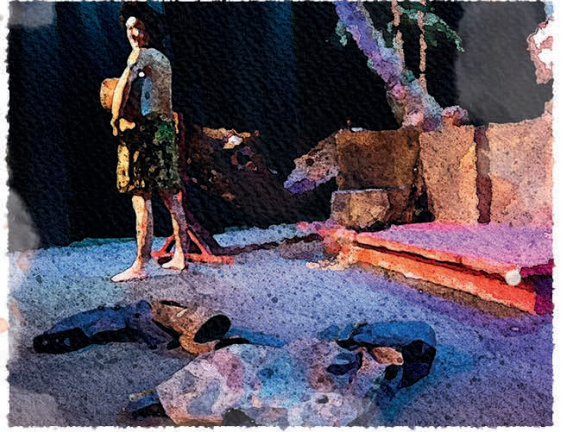
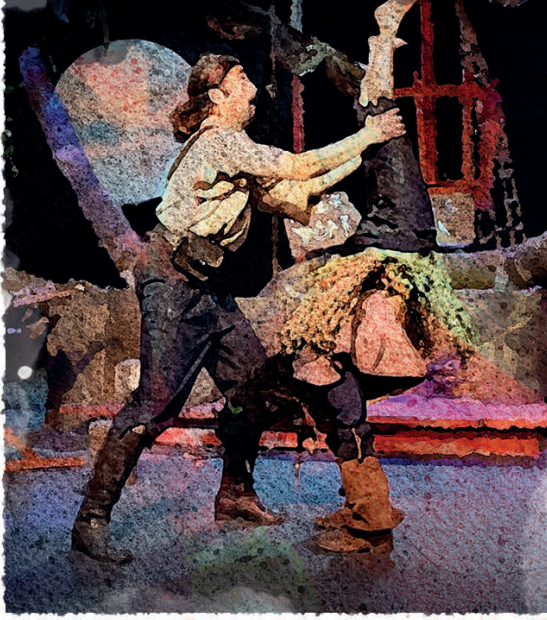
Demek dalga geçiyorsunuz ha!
Şimdi görürsünüz gününüzü.

İlk karşılaştıklarında,
Cuma Robinson'a ne dedi?

SORU

**Hayır böyle olmaz,
böyle yürüyemezsin.**

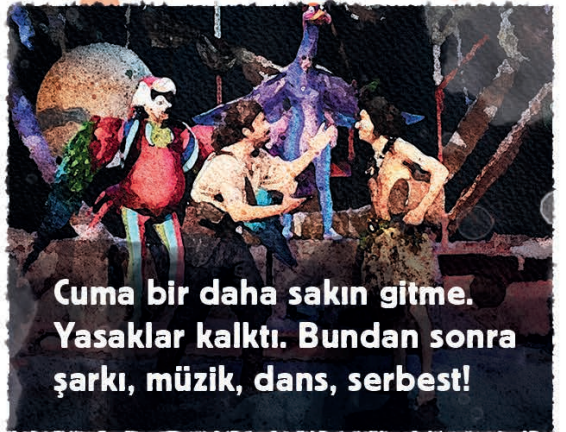

**Cuma! Cuma!
Cuma!**

SORU

**Cuma Robinson'un
yanından neden ayrıldı?**

**Cuma bir daha sakın gitme.
Yasaklar kalktı. Bundan sonra
şarkı, müzik, dans, serbest!**

**Sonunda
seni buldum Robinson.**

**Eşyalarını topla
hemen gidelim.**

ROBINSON...

LÜTFEN...

GİTME...

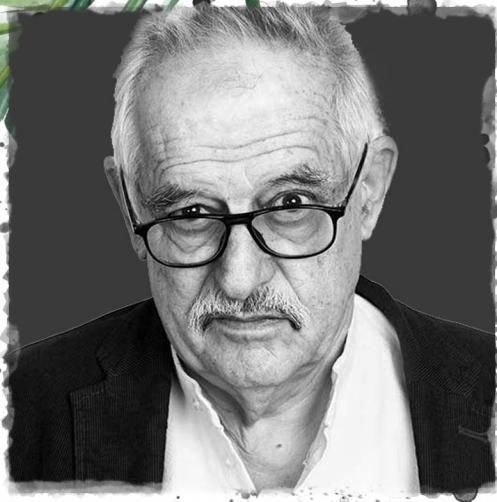

...

**Kalıyorum çünkü ben, Cuma,
Papu ve Huligali
burada mutluyuz.**

**Biz mutluyuz burada
özgür, eşit, kardeşçe...**

Hansjörg Schneider

(1938, Aarau, İsviçre)

Hansjörg Schneider, özellikle 'Sennentuntschi' ve 'Der liebe Augustin' oyunları sayesinde, Almanca dilinde oyunları sıklıkla sahnelenen bir oyun yazarı olarak tanınmıştır. Yazarlık dışında, gazetecilik ve öğretmenlik yapmıştır. 'Hunkeler' isimli polisiye roman serisi İsviçre'nin 'En Çok Satanlar Listesi'nde yer almış ve 2005 yılında 'Friedrich Glauser Ödülü'ne layık görülmüştür. Yaşamını Basel şehrinde bağımsız bir yazar olarak sürdürmektedir.

Hatice Altan

(1961, Ankara)

1984 yılında, Ankara Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nü bitirip Devlet Tiyatroları'na katıldı. Devlet Tiyatroları'nda pek çok oyunda oyunculuk ve yönetmen yardımcılığı yaptı. 2015-2018 yılları arasında Şişli Belediyesi'nde oyunlar yönetti. Bahçeşehir Üniversitesi'nde Öğretim Görevlisi olarak yüksek lisans öğrencilerine 'Sunum-Hitabet' dersleri verdi. KKTC Devlet Tiyatroları'nda misafir sanatçı olarak oyunlarda rol aldı. Özel tiyatro ve okullarda şiir rejileri ve yönetmenlik yaptı. 2016 yılında Devlet Tiyatroları'ndan emekli oldu. 2021 yılında İzmir Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları'na katıldı.

Cemal Ünlü

(1949, İstanbul)

Mimar Sinan Üniversitesi Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nü bitirdi. 1968-70 yıllarında Muhsin Ertuğrul yönetimindeki LCC Okulu'nda tiyatro eğitimi aldı. Konya Devlet Tiyatrosu'nda ve İstanbul Devlet Tiyatrosu'nda oyunlar yönetti. 1981-2014 yılları arasında çalıştığı İstanbul Devlet Tiyatrosu'ndan 2014 yılında emekli oldu. Gençlik yıllarından başlayarak oyuncu, yönetmen ve yazar olarak çocuk tiyatrosu ve çocuk edebiyatı ile ilgilendi. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nde ve bazı vakıf üniversitelerinde ve kurslarda "Metinlerle Türk Tiyatrosu Tarihi", "Dünya Tiyatro Tarihi", "Dramaturgi", "Sahne" dersleri verdi.

Namık Ünlü

(1950, İstanbul)

İlk, orta, lise öğrenimini Fatih semtindeki okullarda tamamlayıp, D.G.S.A Mimarlık Yüksek Okulu'ndan mezun oldu. Almanya Erlangen Üniversitesi Yaz Okulları'nda dil çalışmaları yaptı. Dört yıl süren mesleki çalışmalar sonunda 1983 yılında Antalya'ya yerleşti. Burada çeşitli inşaat şirketleri ve otel inşaatlarında şantiye şefliği, proje müdürlüğü ve danışmanlık yaptı. 2009 yılında itibaren Kemer Göynük'te yaşamaktadır. Fotoğraf sanatı ve sualtı sporlarıyla ilgilenmektedir.

ROBINSON DANS ÖĞRENİYOR

YARATICI EKİP

Yazan: **Hansjörg Schneider** Yöneten: **Hatice Altan** Çeviren: **Cemal Ünlü - Namık Ünlü**

Müzik: **Cem Gençler** Dans Düzeni: **Ercan Erdil**

Sahne Tasarımı: **Anıl Işık** Giysi Tasarımı: **Deniz Çağrı Bilgili**

Işık Tasarımı: **Kaan Burmaoğlu** Yönetmen Yardımcıları: **Melis Caba, Ercan Erdil**

Görsel İletişim Tasarımı: **Mahir Akkoyun** Fotoğraf-Video: **Aslıhan Güçlü, Serhan Çiner**

OYUNCULAR

Robinson: **Ozan Çolak** Cuma: **Efe Çetinel** Huligali Kuşu: **Işıl Keskin Peynirci**

Papağan: **Devrim Karakoyun** Kaptan: **Ercan Erdil**

TEKNİK EKİP

Sahne Amiri: **Çetin Ok** Başrealizatör: **Barış Direnç Altınay**

Teknik Sorumlu: **Hayri Kurt** Sahne Makinistleri: **İsa Soyalp, Batuhan Ersökmen**

Sahne Aksesuarıcıları: **İbrahim Olam, Eylem Özdemir**

Işık Kumanda: **Rasim Uğurcan Uslu** Sahne Işıkcısı: **Can Tangal**

Kondüvit: **Mahmut Can Görür**

Sahne Terzisi: **Türkan Ezgi Ercan** Makyöz: **Olca Kankotan**

**YASAKLAR
KALKTI!**

**BUNDAN BÖYLE
ŞARKI, DANS
MÜZİK
SERBEST!**

izmirsehirtiyatrolari.com